

hvornår enlige kvinder kan få forhøjet personfradrag).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 21/2 84. Første behandling 3/4 84. Betænkning 9/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 124:

Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Underretning om løn og renter. Selskabers ansvar ved skønsmæssige ansættelser).

(Fremsat 15/3 84. Første behandling 27/3 84. Betænkning 11/5 84).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 55 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 2-5, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Fradragstidspunkt for renteudgifter m.v.).

(Fremsat 15/3 84. Første behandling 27/3 84. Betænkning 11/5 84).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Ja, her har vi én af de lidt bemærkelsesværdige situationer, hvor oppositionen tilbyder den siddende regering store merindtægter, rent faktisk et beløb på over 1 mia kr.

Regeringen afviser, den vil hellere tage det fra de dårligst stillede. Her har man mulighed for at hente pengene fra de store pengeinstitutter, som har udskudt en skat, penge, som samtidig betyder noget af det, regeringen bekæmper, nemlig konkurrenceforvridning. Vi har fået oplyst af industriministeren på spørgsmål i udvalget, at det er beløb, som ikke ville have nogen form for skadevirkninger, men på trods af det nægter regeringen at medvirke.

[Stavad]

Det, der nok må undre endnu mere, er, at på trods af at det radikale venstre under første behandling af nr. L 140 var positive over for forslaget, så har man ikke ønsket at medvirke. Men jeg vil da godt sige til det radikale venstre og til hr. Bernhard Baunsgaard, at hvis situationen er den, at man vil gemme beløbet for på et senere tidspunkt at undgå offentlige besparelser over for de dårligst stillede, så skal jeg være den første til at tilgive hr. Bernhard Baunsgaard.

Derimod glæder jeg mig over, at der er flertal for, at vi nu får en periodisering af renteudgifter i pengeinstitutterne, at vi også får de selskaber med ind under en periodisering, som er omfattet af årsregnskabsloven.

Jeg kan meddele, at socialdemokratiet vil stemme for samtlige ændringsforslag, uanset om de er stillet af ministeren eller af socialdemokratiet.

Jeg glæder mig også over, at det er lykkedes at få lukket de værste huller i det forslag, som skatteministeren lagde frem. Det forslag havde eksempelvis et ganske stort hul med hensyn til emigration, hvor man, hvis man spekulerede et år før man emigrerede, stadig væk kunne spekulere i skattefrihed ved, at renterne kom til udbetaling umiddelbart efter, at man var emigreret, sådan at man ikke blev beskattet af beløbet. Jeg glæder mig som sagt over, at det er lykkedes at få lukket nogle af de værste huller i forslaget, og jeg håber, at et flertal vil være med til at vedtage det.

Vi stemmer altså for samtlige ændringsforslag og vil stemme for forslaget ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

For at undgå, at vi kommer til at afspore debatten, må jeg rette hr. Stavad. Det er ikke de store pengeinstitutter, det her drejer sig om, for de store pengeinstitutter bruger i forvejen det princip, hr. Stavad gerne vil have gennemført. Nej, det er gennemgående sparekasser og de små eller mindre banker, der ikke er gået over til det.

Der er ingen modsætning mellem vores stilling i udvalget og det, jeg sagde ved første behandling. Vi er fortsat interesserede i at gennemgå området. Vi vil ikke udelukke, at vi senere vil stemme for et forslag af denne

art, men vi har ikke haft tid til at gennemgå alle virkningerne, bl.a. for alle de små sparekasser, der falder ind under det, hvis vi vedtager forslaget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg bliver, for at det skal være korrekt, nødt til at sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke er korrekt, at det fortrinsvis er de små sparekasser.

Hvis hr. Bernhard Baunsgaard tager det bilag, vi har fået i udvalget, vil han se, at industriministeren har oplyst, at for 1983-regnskabernes vedkommende er det for bankerne 700 mill. kr., for sparekasserne 131 mill. kr. For de tidligere år er det for bankerne 287 mill. kr. og for sparekasserne 32 mill. kr.

Lad mig nævne som et eksempel, at en af de store, Jyske Bank, har udskudt skat på 185 mill. kr. Man yder altså en rentefri kredit til Jyske Bank, der også udnytter reglerne her til kanten. Det er desværre et af de pengeinstitutter, som er med til at presse andre pengeinstitutter til det yderste. Det er den slags, man holder hånden over.

Som sagt er jeg glad for de bemærkninger, hr. Bernhard Baunsgaard gjorde om, at det radikale venstre på et senere tidspunkt vil være med til at rette op på dette. Det glæder vi os til,

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hr. Stavad får mulighed for mange glæder her i livet, når han ikke hører efter, hvad jeg siger ved førstebehandlingen, og så glæder sig over den stilling, jeg tager, der er nøjagtig den samme ved andenbehandlingen.

Det kan heller ikke hjælpe noget, at hr. Stavad prøver på at fordreje det, jeg sagde. Det er ikke gennemgående de store pengeinstitutter. De store pengeinstitutter er Den danske Bank, Privatbanken og den slags, og de er i forvejen inde under det princip, som hr. Stavad foreslår skal gælde for Jyske Bank og gennemgående mindre sparekasser.

At det tilsammen bliver store pengebeløb, har jeg aldrig bestridt. Derfor er det helt korrekt, når hr. Stavad siger, at jeg ikke vil udelukke, at vi kan gå ind for det, for vi kan

[Bernhard Baunsgaard]

komme i den situation – endog meget hurtigt – at vi har brug for disse penge. Så kan det jo være, at vi oplever den samme situation som med spiritusafgiften: hr. Stavad stemmer imod, og regeringspartierne, der i dag ikke er tilhængere, stemmer for. Men det imødeser jeg med sindsro.

Som sagt må der tid til at overveje, hvad der sker, også i større omfang, end det er muligt med den korte oplysnings- og behandlingstid, vi har haft i udvalget.

Hagen Hagensen (KF):

Uden at ville blande mig i den drøftelse, der lige har været mellem hr. Stavad og hr. Bernhard Baunsgaard, vil jeg om det forhold, der har været drøftet, nævne, at man ikke har oplysninger hos statsskattedirektoratet om, hvor mange pengeinstitutter der bruger realisationsprincippet, og hvor mange der bruger lagerprincippet. De oplysninger får man senere.

Allerede af den grund, at man ikke har dem, er der naturligt grund til at tage den stilling, som også vi har taget: vi indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag og alene disse. Vi kan sammen med mange andre glæde os over, at man under uvalgsarbejdet får afklaret tingene, således at man får – som det viser sig her – så meget godt ud af det, at alle vil kunne stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag.

Til hr. Stavad til slut dette: selv om der generøst tilbydes støtte til noget, er det jo da heldigvis ikke ethvert tilbud, man skal tage imod.

Rahbæk Møller (SF):

Det er jo SFs forslag om en ændret opgørelse af bankers og sparekassers skattepligtige indkomst, der nu er indføjet som ændringsforslag til ministerens forslag, og jeg skal selvfølgelig anbefale, at alle stemmer for disse forslag. Det drejer sig om en skærpet beskatning det første år på 1 mia. kr. og efterfølgende år på skønsmæssigt 150 mill. kr. om året. Det er forbløffende, at regeringen ikke tager imod disse penge. Der udtales ofte bekymring over de slunkne statsfinanser, og her er der virkelig en mulighed.

Angående hvilke banker det rammer, som hr. Stavad og hr. Bernhard Baunsgaard var

oppe at diskutere, så er det rigtigt, at det er ikke hovedbankerne, de følger i forvejen disse principper, som vi foreslår skal gælde for alle. Det er heller ikke fortrinsvis de små sparekasser. Det drejer sig om en række fribytterbanker à la Jyske Bank og andre mellemstore banker.

Jeg ser med glæde, at den ene del af forslaget bliver vedtaget, nemlig den, der drejer sig om en periodisering af renterne. Alene derved skaffes der et betydeligt beløb. Jeg kan f.eks. nævne, at de penge, der skal skaffes til at forbedre enlige kvinders vilkår ifølge L 72, er skaffet flere gange ved det forslag. Beklageligvis kan vi ikke skaffe flere tal i denne omgang for den anden del, der vedrører indførelsen af lagerprincippet for alle banker. Jeg håber, at det bliver muligt at overtale hr. Bernhard Baunsgaard ved en anden lejlighed til at støtte dette forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Man har her under debatten i dag talt om dette lovforslag, som om det alene drejede sig om spørgsmålet om banker og deres periodisering og ikke-periodisering. Regeringen er tilfreds med forslaget, og dens holdning er jo klart tilkendegivet gennem regeringspartierne i udvalget.

Jeg synes lige, jeg vil sige, at dette lovforslag drejer sig om noget andet. Det drejer sig om, at man ikke skal betale skat af indtægter, man ikke har, og om, at man ikke får fradrag for udgifter, som man ikke betaler. Det er det, der er det spændende ved dette lovforslag, for det er et princip, der lyder så banalt, men som er så svært at gennemføre i vores skattelovgivning, og jeg er taknemmelig over for alle de partier, der er med til at støtte, at man ikke skal betale skat af indtægter, man ikke har, og ikke skal have fradrag for udgifter, man ikke betaler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 54 stemte for, 68 imod.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 56 stemte for, 69 imod.

Ændringsforslag nr. 5, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 6, 7, 8 og 9, § 2 med de foretagne ændringer og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(FremSAT 16/3 84. Første behandling 10/4 84. Betænkning 9/5 84).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tastesen (S):

Den retstilstand, vi har i øjeblikket på fradragområdet i sager vedrørende bistand til advokater, revisorer m.v., har ministeren for skatter og afgifter ansvaret for, fordi en række domstolsafgørelser ved henholdsvis landsretten og landsskatteretten ikke er prøvet ved højere instans.

Vi har i socialdemokratiet ikke været tilhængere af den retstilstand, som gør, at man på ét område giver en fortrinsret, man ikke

har på andre områder. F.eks. på socialområdet, miljøområdet og også på andre områder har man ikke denne fradragsret for omkostninger, når man går ind i systemet. Derfor har vi syntes, det var en urimelig retstilstand, vi var bragt i nu.

Omvendt synes vi, at det skaber mere klarhed og et bedre forhold, hvis det af det radikale venstre fremsatte forslag, som nu er til anden behandling, vedtages, og på baggrund af de ændringsforslag, som der er opnået enighed om mellem socialdemokratiet, SF og det radikale venstre – altså et flertal i udvalget – mener vi, at forslaget har fået en sådan form, at det er acceptabelt, idet man får en godtgørelse for de nettoomkostninger, man har ved domstolene med henholdsvis 50 pct. for personer og 40 pct. for selskaber.

Vi indstiller derfor ændringsforslagene til vedtagelse og dermed også lovforslaget til vedtagelse ved tredje behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Når noget er forkert, bliver det ikke bedre af at blive gentaget. Hr. Tastesen brugte heroppefra vendingen, at skatteministeren har ansvaret for den nuværende retstilstand på det område, vi drøfter, fordi skatteministeren ikke har ladet en sag prøve ved højere instans. Ja men forholdet er jo det, at efter at der er afsagt en dom ved østre landsret, som ikke blev anket til højesteret af skatteministeren, det er klart, så afsagde landsskatteretten en kendelse, hvor man med flere deltagende landsskatteretsmedlemmer end sædvanligt klart tilkendegav den retstilstand, som man fandt var den rigtige nu. Den ændrede på fremgangsmåden, der har været fulgt i nogle år, og som efter min mening har været forkert, men ingen har fået det prøvet, siden man omkring 1969 i forbindelse med skattefradragsrettens bortfald ændrede den praksis, man havde.

Vi er altså i realiteten tilbage ved den praksis, der har været gældende gennem mange år, og som man levede og levede godt med. Man fik fradrag for de udgifter, man havde ved at føre skattesager. Omvendt fik man ikke udgifterne dækket, i det omfang der var tale om efterbetalinger, bøder og lignende. Men i de sager, man førte i øvrigt, fik man sine omkostninger dækket derved, at man fik fradrag for dem.